॥ २ ॥ अथयदि ॥ ३ ॥ ४ ॥ संभ्रममावेगं ॥ ५ ॥ रामस्यपादौपरिचरन् परलोकमाराधयति संपादयति ॥ ६ ॥ अभीतेतिछेदः ॥ विस्रंभः प्रणयः ॥ ७ ॥ कृतं वन वासकृतं दैन्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ बालेवेति ॥ दुःखापरिज्ञानेनोपमा तस्यादेहाद्यभिमानाभावान्नाधिजं दुःखमितिभावः ॥ अबालचंद्रेत्यादिछेदः ॥ रामारामे रामरूपे

नयमांयत्रकाकुत्स्थःसीतायत्रचलक्ष्मणः ॥ तान्विनाक्षणमप्यद्यजीवितुंनोत्सहेह्यहं॥ २॥ निवर्तयरथंशीघ्रंदंडकान्नयमामपि ॥ अथतान्नानुगच्छामिगमिष्यामियमक्षयं॥ ३॥ बाष्पवेगोपहतयासवाचासज्जमानया ॥ इदमाश्वासयन्देवींसूतःप्रांजलिरब्रवीत् ॥ ४॥ त्यजशोकंचमोहंचसंभ्रमंदुःखजंतथा॥ व्यवधूयचसंतापंवनेवत्स्यतिराघवः॥ ५॥ लक्ष्मणश्चापिरामस्यपादौपरिचरन्वने॥ आराधयतिधर्मज्ञःपरलोकंजितेंद्रियः॥ ६॥विजनेपिवनेसीतावासंप्राप्यगृहेष्विव॥ विस्रंभंलभतेभीतारामेविन्यस्तमानसा॥ ७॥ नास्यादैन्यंकृतंकिंचित्सुसूक्ष्ममपिलक्ष्यते॥ उचितेवप्रवासानांवैदेहीप्रतिभातिमे ॥ ८ ॥ नगरोपवनंगत्वायथास्मरमतेपुरा ॥ तथैवरमतेसीतानिर्जनेपुवनेष्वपि॥ ९॥ बालेवरमतेसीताबालचंद्रनिभानना ॥ रामारामेत्यदीनात्माविजनेपिवनेसती॥ १० ॥तद्गतं त्हृदयंयस्यास्तदधीनंचजीवितं॥ अयोध्याहिभवेदस्यारामहीनातथावनं॥ ११॥ परिपृच्छतिवैदेहीग्रामांश्चनगराणिच॥ गतिंदृष्ट्वा नदीनांचपादपान्विविधानपि॥ १२॥ रामंवालक्ष्मणंवापिपृष्ट्वाजानातिजानकी॥ अयोध्याक्रोशमात्रेतुविहारमिवसंश्रिता॥ १३॥

आरामेइत्यर्थः ॥ भिन्नपदेवा ॥ १० ॥ रामहीनाऽयोध्या यथावनं तथाभवेदित्यन्वयः ॥ ११ ॥ नदीनांगतिं रामनगरवृक्षान्दृष्ट्वा रामंवा लक्ष्मणंवा पृच्छति पृष्ट्वाच जा नाति ॥ अयोध्यातः क्रोशमात्रेविद्यमानं विहारं संश्रिता यथारमतेस्म तथैववनेपि अरमतेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥